

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018-3568

Doknr.
586311

Dato
13-08-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 22. juni 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 517 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 517:

"Vil ministeren forklare nærmere, hvorfor hun mener, at borgere, der modtager hjælp efter § 96 har brug for mere hjælp, end borgere der modtager hjælp efter § 95?" Spørgsmålet stilles på baggrund af åbent samråd den 19. juni 2018 om, hvorvidt hjemmboende borgere med funktionsnedsættelse, der har behov for overvågning, får den hjælp, de har behov for (besvarelse af samrådsspørgsmål R)

Svar:

Med servicelovens §§ 95 og 96 er der tale om to forskellige hjælpeordninger, som skal dække forskellige behov for hjælp og støtte hos borgerne.

Efter servicelovens § 95 kan en borger med betydelig og varigt nedsat funktionsevne, der har behov for hjemmehjælp i mere end 20 timer om ugen, få udbetalt et kontant tilskud til selv at ansætte hjælpere i stedet for at modtage hjælpen fra kommunen. Hjælpen træder i stedet for hjemmehjælp, og det betyder, at hjælpen dækker borgerens behov for personlig pleje og praktisk hjælp i hjemmet.

Såfremt borgeren derudover har behov for eksempelvis ledsagelse, kan kommunen bevilge dette særskilt efter servicelovens § 97.

En ordning med borgerstyret personlig assistance (BPA) skal dække borgerens samlede hjælpebehov som følge af funktionsnedsættelsen. Det vil sige, at hjælpen efter § 96 både dækker personlig pleje og praktisk hjælp i hjemmet, ledsagelse og overvågning.

I modsætning til hjælp efter servicelovens § 95, stk. 3, er det en forudsætning efter servicelovens § 96, at borgeren er i stand til selv at fungere som arbejdsleder for hjælperne.

Med venlig hilsen
Mai Mercado